

Oponentský posudek na disertační práci MgA. Ing. arch. Petra Šmídka: „Současná slovinská architektura“.

Doktorand se podrobně věnuje historickému vývoji moderní slovinské architektury. Ve své práci dokládá pečlivé studium pramenů i schopnost s nimi pracovat. Také byla evidentně provedena podrobná místní šetření a rozhovory s důležitými protagonisty současné slovinské architektonické scény, na jejichž základě lze dobře sledovat kontinuitu vývoje stavební kultury v této zemi až do současnosti.

Kromě sledování vývoje a vzájemného ovlivňování jednotlivých tvůrčích osobností – které je plně zajímavých detailů, pozorování, faktů a souvislostí, mne zaujal pokus o pojmenování určitých typických fenoménů (nábřeží Lublanice, stavba Moderní galerie, mrakodrapy apod.), na kterých lze ilustrovat vývoj architektonického myšlení a jeho slovinská specifika.

Výběr těchto fenoménů se jeví zvenku trochu nesourodý: přírodní fenomén, instituce, stavební typologie apod.), očekával bych zde alespoň krátké a jednoduché vysvětlení, proč právě tyto fenomény byly vybrány do diskuze jako klíčové a v jakém jsou vzájemném vztahu.

Podíváme-li se na úvodní hypotézu (str. 10) původní zaměření práce bylo pravděpodobně přece jen poněkud odlišné. Důležité otázky například zněly: Lze poučení ze Slovinska aplikovat na české prostředí? Jakou roli by v Česku měly sehrát vybrané sektory při nastartování slovinského modelu? Přestože se odkazy na vzájemné historické vazby mezi oběma scénami v práci hojně objevují – odpovědi na dvě výše uvedené otázky směřující k současnosti a budoucnosti se, zdá se, vůbec nedočkáme. Přitom právě tuto část bych pokládal za tu potenciálně přínosnější a aktuálnější, vzhledem k situaci na naší domácí české scéně a její malé viditelnosti ve světovém kontextu současné architektury. Zde by též měl doktorand větší pole k nasazení nástrojů kritického zpracování fakt, dat a hledání mechanismů, které k úspěchu Slovinska vedly a k jasnému pojmenování důvodů, proč se nám na poli mezinárodní propagace příliš nedaří. Otázkou potom zůstává, z jakého důvodu zpracovatel na tuto ambici ve velké míře rezignoval, zda se příliš nenechal unést o něco jednodušším, méně problematickým a méně kritickým popisem jednotlivých historických nebo současných staveb, přestože v širším kontextu než je u podobných soupisů obvyklé.

Tato druhá část práce - soupis nejdůležitějších moderních staveb ve Slovinsku - je totiž naopak velmi podrobně a rozsáhle zpracována, její postupné umístění na internet je samo o sobě záslužným osvětovým činem, který je snad i přímou realizací jedné z tezí zpracovatele: „Jak mohou obě země navázat hlubší spolupráci v oboru architektury?“ Mnohá tato historická fakta totiž zaznívají v českém prostředí zcela poprvé a už jen jejich zpřístupnění může vést, či již vede, ke zvýšenému zájmu a žádoucím novým propojením.

Práci Petra Šmídka proto doporučuji k obhajobě.

Na závěr si nemohu odpuště kritickou poznámku týkající se velkého množství překlepů a stylistických chyb v jinak jazykově kvalitním textu.

V Praze dne 1. října 2013
Ing. Arch. MgA. Osamu Okamura